

Bet. o. lovf. vedr. sygehusvæsenet

Til lovforslag nr. L 234. Betænkning afgivet af Sundhedsudvalget den 10. maj 2000

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om sygehusvæsenet

(Hospicer og frit sygehusvalg)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til sundhedsministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Endvidere har udvalget modtaget en skriftlig henvendelse fra Odense Hospice Støtteforening.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Kristeligt Folkepartis medlem af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et mindretal inden for flertallet (Venstres og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget) ser positivt på, at der med loven gives uhelbredeligt syge mennesker mulighed for et frit valg til de tre hospicer, der er omfattet af loven.

Mindretallet er tilfreds med, at der er skabt økonomisk sikkerhed for de pågældende tre hospicer, der alle er privat etablerede.

Mindretallet finder imidlertid, at en mere fleksibel model, der dels kunne fremme etablering af nye hospicer som private selvejende institutioner, dels kunne sikre frit valg til kommende hospicer, havde været ønskelig.

Et andet mindretal inden for flertallet (Dansk Folkepartis medlem af udvalget) vil påpege, at lovforslaget er en forbedring af det eksisterende tilbud til døende patienter. Svagheden ved lovforslaget er imidlertid, at ikke alle døende er sikret hospicebehandling uden ventetid og inden for en rimelig afstand fra deres bopæl.

Et *mindretal* (Kristeligt Folkepartis medlem af udvalget) vil stemme hverken for eller imod lovforslaget.

Det er mindretallets opfattelse, at vi i Danmark bruger mange kræfter på at gøre syge folk raske, og næsten ingen på at støtte de tusindvis af danskere, der er uhelbredeligt syge og døende. Mindretallet ønsker, at omsorgen for døende ligesom i adskillige andre lande bliver et vigtigt indsatsområde for sundhedsvæsenet, så døden kan blive en smuk afsked med livet i stedet for en fiasko.

For mindretallet er det vigtigt at sikre, at de døende kan få palliativ pleje enten på hospice, på en hospicelignende afdeling eller i eget hjem, og i sådan en situation skal patienten og de pårørende ikke udsættes for at skulle kæmpe med lange afstande eller økonomiske barrierer. Det var Kristeligt Folkepartis udgangspunkt for at være medforslagsstiller på beslutningsforslag nr. B 35 om en hospicelov i november 1999, og det er stadig væk udgangspunktet. Det er naturligvis positivt, at det fremsatte forslag som sådan giver alvorligt syge og døende mulighed for at komme på et hospice, og lovforslaget bygger da også på tanken om frit valg, men det er desværre et yderst begrænset frit valg.

Kristeligt Folkeparti er positiv over for, at der med loven er skabt økonomisk sikkerhed for de tre hospicer, der er omfattet af lovforslaget. Et særligt problem i forhold til det foreliggende lovforslag er, at andre hospicer ikke automatisk bliver omfattet af det såkaldt frie valg. Og der vil stadig være en stor del af den danske befolkning, som skal køre meget langt for at komme på hospice, og det er bestemt ikke tilfredsstillende. Det er helt afgørende, at man har familien i nærheden, når man er døende, og derfor er det langt-